

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **I. H.**, zastoupené JUDr. Janou Mikulovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Poruba, Hlavní třída 1023/55, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 20.7.2011, zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 14.4.2011, **o odnětí invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20.7.2011 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 14.4.2011, kterým žalobkyni odňala invalidní důchod od 14.5.2011 podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů. Podle posudku o invaliditě vypracovaného

v řízení o námitkách žalobkyně dne 21.6.2011 nešlo u žalobkyně o invaliditu, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 10% se zvýšením podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. o dalších 10%, celkem tedy 20%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je podle tohoto posudku postižení uvedené v kapitole IX, oddílu A, položce 7a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že je vyučená prodavačka. V tomto oboru také pracovala a později vykonávala práce pokojské. Žalobkyně má zdravotní problémy se srdeční arytmií, byl jí implantován kardiostimulátor, léčí se pro hypertenzi a má sníženou zátěžovou toleranci. V důsledku zvýšené fyzické zátěže dochází u ní k dušnosti, občasnému bušení srdce a pocitu únavy. Žalobkyně rovněž trpí onemocněním krční páteře. Tento nepříznivý zdravotní stav jí brání v soustavné výdělečné činnosti, což jí značně ztěžuje obecné životní podmínky. Posudky Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě-Město i ČSSZ považuje za nepřesvědčivé a neobjektivní.

Žalovaná po provedeném dokazování navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 20.7.2011 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Ostravě-Městě a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 18.1.2012, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla posouzena od 15.1.2009 jako částečně invalidní. Dne 29.11.2010 požádala žalobkyně o přiznání plného invalidního důchodu. Na základě této její žádosti byla žalobkyně posouzena u OSSZ Ostrava se závěrem, že není invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti byl u ní zjištěn 10%, podle kapitoly IX, oddílu A, položky 7a přílohy č. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 14.4.2011, kterým žalobkyni invalidní důchod odňala.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, kterými nesouhlasila s odnětím invalidního důchodu a poukázala na to, že i přes implantovaný kardiostimulátor dochází u ní při fyzické zátěži k bušení srdce, dušnosti a pocitu únavy s nutností přerušit pracovní výkon. Žalobkyně není schopna vykonávat původní profesi prodavačky a požaduje proto navrácení invalidního důchodu. O těchto námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení,

vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. L., z nálezů kardiologické a interní ambulance MUDr. M., z nálezů rehabilitační ambulance MUDr. N., neurologické ambulance MUDr. A., jakož i z posudkového spisu žalobkyně vedeného u OSSZ v Ostravě. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně srdeční arytmií, která vyústila v implantaci kardiostimulátoru dne 14.1.2009 pro AV blok II.-III. st. proximálního typu, paroxysmální SVT, W-P-W syndrom, stav po RF ablaci, parahisální dráhy, stp. EFV. Dalšími zdravotními postiženími je přetlaková choroba I. až II. st. a vertebrogenní algický syndrom páteře při degenerativních změnách. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podřadila posudková komise pod kapitolu IX, oddíl A, položku 7a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., dle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 10%. S ohledem na další postižení zdravotního stavu tuto hodnotu zvýšila o dalších 10%, tedy celkem na 20% podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky. Posudková komise dodala, že uvedené hodnocení plně odpovídá zdravotnímu stavu žalobkyně, kdy jde o stav bez omezení srdeční funkce a celkové výkonnosti při běžném zatížení. Tento stav je dlouhodobě stabilizovaný, subjektivně pociťovaná a uváděna omezení (snížená zátěžová tolerance v důsledku, které žalobkyně pociťuje dušnost, občasné bušení srdce a pocit únavy) nejsou dokladovány v odborných nálezech. Uvedený stav nelze hodnotit podle položky 7b nebo 7c oddílu A uvedené kapitoly, jelikož se nejedná o stavy s omezením srdeční funkce a celkové výkonnosti při středně těžkém zatížení ani při lehkém při minimálním zatížení. Posudková komise dodala, že žalobkyně je schopna práce prodávачky či pokojské, a že se u ní nejedná o invaliditu žádného stupně.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 20.7.2011 již nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. PK MPSV ČR řádně zhodnotila úplnou zdravotní dokumentaci žalobkyně. Na tomto závěru nic nemění ani žalobkyní předložené lékařské zprávy MUDr. J. L., praktické lékařky, podle kterých žalobkyně není schopna výkonu fyzicky náročné práce ve

statických polohách, ve vlhku a chladu, práce spojených se zvedáním těžkých břemen, práce v nočních směnách či na plný úvazek. Podle jmenované lékařky žalobkyně není schopna práce prodavačky a pokojské. Hodnocení poklesu pracovní schopnosti občana v řízení o dávkách podmíněných dlouhodobým nepříznivým zdravotním stavem je otázkou oboru posudkového lékařství. V projednávané věci se všechny posudky shodují pokud jde o hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně a mezi nimi nebyl tedy shledán žádný rozpor. Krajský soud proto nepřistoupil k důkaznímu návrhu žalobkyně, aby v řízení byl vyžádán další posudek PK MPSV ČR jiného kraje, příp. ustanoven znalec z oboru zdravotnictví a vypracován znalecký posudek, neboť takový důkaz považuje soud vzhledem ke shora uvedenému za nadbytečný.

Jelikož žalobkyně k datu 20.7.2011 neplnila zákonné podmínky invalidity, k uvedenému datu nebyla invalidní, a proto jí invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybně, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 20.7.2011, kterým invalidní důchod žalobkyni v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění odňala.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 26. dubna 2012

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček